

det nærmest har levet i lykkelig Uvidenhed om, at der fandtes en saadan Lovgivning. Nu mener man, hvad der jo ogsaa er gode Grunde for, at vi maa forsøge at faa denne Lovgivning udvidet saaledes, at den ogsaa kan praktiseres for Landets Vedkommende. Den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører for Venstre har i det væsentlige gjort Rede for dette Lovforslags Indhold, og jeg skal ikke gentage, hvad der allerede er oplyst fra den Side, men vil kun gerne dertil knytte nogle faa Bemærkninger.

I og for sig kan man jo — og nogen Interesse synes jeg ogsaa det har — rejse det Spørgsmaal, om det ikke i Grunden er mærkeligt, at det danske Landbrug er kommet ud for saa store Gældsbyrder, som det i Øjeblikket har at trækkes med. Man vil i Bilag 1 til Folketingsudvalgets Betænkning finde Oplysninger om, hvordan Gælden er steget Aar for Aar. Og det er ikke blot i de sidste, mere vanskelige Aar under den lave Kronekurs, men Aar for Aar lige fra 1915 er der en ret betydelig Stigning i Gælden. Resultatet er blevet dette, at det danske Landbrug i disse 10 Aar, der gennemgaaende har været udmærket gode Aar, har paataget sig en forøget Gældsbyrde paa over 2 000 Millioner i fast Prioritetsgæld, og hertil kommer sikkert ret store Summer i løs Gæld, som ikke er taget med i Opgørelsen. Det er en Ejendommelighed, som i og for sig kan være vanskelig at forstaa, men som dog er almindelig kendt — og det er ikke alene Landbruget, det drejer sig om —, at i Opgangstider stiger Gælden, og naar saa Nedgangstiderne kommer, maa vi se, hvordan vi kan klare de Byrder, vi i de gode Aar har faaet læsset paa os. Jeg tror at turde sige, at dersom vi ikke havde haft netop denne voldsomt forøgede Gældsbyrde at trækkes med, med de store Beløb til Forrentning og Afdrag, havde der i Øjeblikket egentlig slet ikke været Tale om nogen Landbrugskrise i Danmark. Men nu har vi faaet Gælden og mærker Krisen i høj Grad som en Følge af Gælden. Vi maa da se, ad hvilke Veje vi skal forsøge at redde os igennem, blandt andet ogsaa ved at en stor Del af denne Gældsbyrde kan blive afviklet igen paa en eller anden Maade. Det er jo et Spørgsmaal, hvor meget netop denne Lov som isoleret Foranstaltning vil bidrage i saa Henseende, og jeg er enig baade i de Udtalelser, mine Partifæller i Folketinget har fremsat i Udvalgets Betænkning, og i, hvad mit Partis Ordfører har udtalt under Lovfor-

slagets Behandling i det andet høje Ting. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage, hvad der er sagt der, men kun henvise mere videbegærlige til at se Folketingets Forhandlinger og Folketingsudvalgets Betænkning efter. Men vi fra vor Side rækker gerne Haand til et hvilket som helst rimeligt Forsøg paa at komme over de nuværende Vanskeligheder paa den bedst mulige Maade, ogsaa til at hjælpe danske Landbrugere gennem Krisen ved det Forsøg, man her tænker paa at gøre for at faa en Del af Gældsbyrden afkastet. Derfor tilsiger vi vor Støtte til Behandling og Fremme af dette Lovforslag, saaledes at det kan føres ud i Praksis. Vi vil da faa Lejlighed til at indhøste Erfaringer og se, i hvor stor Udstrækning Loven kommer til at gøre Nytte. Jeg skulde selvfølgelig ikke have noget imod, at det Syn, vi i Øjeblikket har paa Lovforslaget som isoleret Foranstaltning uden hverken Moratorium eller andre Hjælpeforanstaltninger som Støtte dertil, skulde vise sig at være for mørkt.

Godskesen: Lovforslaget om Ændringer i Konkursloven kan mit Parti tiltræde, saaledes som det er vedtaget i det andet høje Ting. Jeg skal blot tillade mig at nævne, at der fra Sagførerraadet er fremkommet et Andragende om, at de Afkræftelsesregler, som gælder med Hensyn til Udlæg og Afsætning, ogsaa maa blive gjort anvendelige paa Udpantning, der jo i Virkeligheden kun er en summarisk Form for Udlæg. Jeg skal imidlertid ikke paa dette Tidspunkt udtale mig om dette Andragende, hverken for eller imod, men blot tillade mig at henstille, at det gøres til Genstand for en omhyggelig Behandling i det Udvalg, som jeg ventur vil blive nedsat.

Hvad Lovforslaget om Tvangsakkord angaar, er der jo fra forskellig Side fremkommet Krav om Udvidelse af Lovens Ramme i Retning af paa den ene eller den anden Maade at gøre Indgreb i Panthaverens materielle Ret. Jeg anser slige Indgreb for at være overordentlig betænelige, og jeg glæder mig derfor over, at den højtærede Minister med saa megen Kraft har modsat sig alle Krav i den Retning. Med Hensyn til Lovforslagets Indhold er der jo i den sidste Tid fremkommet nogen Kritik, idet man har gjort gældende, at naar man letter Adgangen til Tvangsakkord, saaledes som Lovforslaget gør, udsætter man sig for, at Kreditten som en Følge deraf vil blive strammet, saa at Lov-